

Danmarks første Peterbald

Den første Peterbald
i Danmark
bor hos
Kira, som har
opdrættet
”Marseen”

Læs her Kiras
beretning om
hendes daglige
liv med sin
ret sjældne
nøgne kat

FIN*Birregin No Doubt PEB b 21 33, som til dagligt hedder ”Rynke”

Som nogle måske ved, så har jeg været så (u)fornuftig at anskaffe mig en Peterbald, nogle af jer har endda mødt den lille sære skabning. Alle gode eventyr starter med ”der var engang....” – og sådan var det også her.

Der var engang en ung kvinde, der ville have en ny kat, da den gamle ikke var her mere, og hendes hvide huskat var ensom. Hun og hendes kæreste tog til en katteudstilling i den nærliggende by, for de skulle se på orientalske katte. Nå – det er vist nemmere, hvis vi tager den i jeg-form...

Vi sukkede og nussede meget længe og blev enige om, at orientalerne var meget søde- og så kom vi til et bur med sphynx i. Sådan en måtte vi ejen var jo så grim, at det var smukt, og den var fantastisk at røre ved.

Jeg var ude og kigge på sphynxkillinger og blev dødeligt forelsket i en lille en – den havde blot den fejl, at den var en hankat.

Vi snakkede frem og tilbage og blev enige om, at det måske var bedst at starte med en lidt mere økonomisk race, indtil jeg fandt ud af, om det med udstillinger var noget for mig. Så jeg købte DK Nissens Young

OSH b til mig selv i julegave.

Mit liv blev forandret for evigt! Jeg tror aldrig, jeg får ”almindelig” kat igen – som vi kender vores små terrorister bedst, sådan er de perfekte for mig. Og de har det med at snige sig ind i andre folks hjerter også. Min mor, som syntes hun var lille og ikke for køn, elsker hende i dag og elsker en kat, der er endnu mere besynderlig.

For tanken om en skaldet kat havde bestemt ikke forladt os, men prisen og det at skulle lære en helt anden kategori og standard at kende var lidt overvældende. Men længe leve internet og Google, for her faldt jeg over en lille næsten ukendt race – mit livs kinder æg – ”3 i en”:

Skaldet, siam/ori type og ekstremt særpræget. Hvad mere kunne jeg ønske mig?

En Peterbald var det, og den skulle være perfekt, når den nu skulle koste det blege. Jeg kiggede længe og så mange søde små rynkede killinger, men typemæssigt lider de ofte under, at racen er så ny, at Don sphynxen, der ligger til grundlag stadig trænger igennem. Dette giver sig udslag i svag hage og små højtsiddende ører. Kald mig bare vanskelig, men skulle jeg have Danmarks første Peterbald – så skulle den altså også være i orden både i type og skaldethed.

En dag surfer jeg rundt efter en han-

DK Nissens Young — Havana Orienter

kat til parring med min havanna, om end resultatet blev lidt et andet. For der sad de jo, killingerne, men de to bedste var selvfølgelig optaget. Regina som opdrætteren hedder, har mange års erfaring og har lavet SIA/ OSH JW'er i Finland (red. bem. Peterbald kan ikke nomineres, da den på nuværende tidspunkt ikke er har fuldstændig godkendelse i FIFe), så jeg havde tiltro til, at hun vidste, hvad det handlede om. Samtidig følte jeg mig også mere tryk ved eventuelt at skulle have en killing fra en engelsktalende dame i en Fife klub, frem for en kat fra Rusland.

Men ønskedyret var jo optaget, så jeg bad om at blive sat på venteliste til en hunkilling, samme forældre kombination, kvalitet og helt skaldet. Farven var ligegyldig.

Jeg hørte ikke mere fra hende og var i mit stille sind lidt skuffet.

Så en dag små 2 uger efter, hvor jeg havde det ad pommern til og var sygemeldt fra mit flexjob, kom E-MAILEN!

Hvis jeg stadig var interesseret, så var den ene af de to små piger min, for det var hende selv, der havde lagt beslag på dem begge. Men hun mente, at jeg ville være en god mor for killingen og at det var god reklame for racen og hende at killingen blev den første i Danmark.

Det var ikke en drøm FIN*Birregin No Doubt Grp V var min, hvis jeg ville have hende - om jeg ville!

Det blev den bedste dårlige dag nogen sinde.

Min bankmand har engang været så

letsindig at sige, at så længe det var under 50.000, jeg skulle låne, så var de ligeglade med til hvad. Han så nu alligevel lidt sjov ud i hovedet, da han hørte til hvad.

Afhentning og så videre gik vist som sådan noget gør, om end security personalet så lidt sjove ud i hovedet, da de så hende ved check in.

Det var på forhånd bestemt, at hun skulle hedde Rynke, det kunne ikke være anderledes. De andre tog pænt imod hende, og især hendes ører er de meget glade for. Tror ikke nogen har haft så rene ører før!

Hun minder utrolig meget om min havanna - og så alligevel ikke. Hun hader at blive holdt og spræller som besat for at komme væk, hun vil til

enhver tid hellere sidde og balancere yderst på ens knæ eller skulder. Og hun vil meget gerne sidde på os, da der så er centralvarme til tæerne.

Hun er enormt stædig og har ikke rigtig nogen hæmninger, det der med din og min mad og hvorvidt man skal sidde på bordet - glem det!

Jeg kan råbe, klappe, hvæse, knipse alt det jeg vil, det rager hende en høstblomst. Hvis det stod til hende, så startede vi i hver vores ende af en skive rugbrød og mødtes på midten. Hun har også præsteret at slæbe af med en hel bakke pomfritter, en flûte og flere andre ting.

Når de får godbidder, rydder hun sin egen tallerken og så de andres, og af en eller anden grund lader de hende gøre det.

Hun er madglad, men med et stofskifte, der kører i overgear så er det jo forståeligt. Hun er selvfølgelig vild med varme og sover under, helt under min dyne om natten. Det kræver, at man tænker en smule over, om der altid er et sted hun kan putte sig. En dyne er god at begrave sig i.

Vi prøvede også med en trøje til hende, lavet af en sok. Hun accepterede det men heller ikke mere, så det gik vi fra igen.

Jeg kan ikke sætte fingeren på, hvad det er præcist, men hun er på en eller anden måde mere kat end de andre, lidt mere af det hele. Undtagen superelegante, de lange ben snyder hende ind imellem lidt.

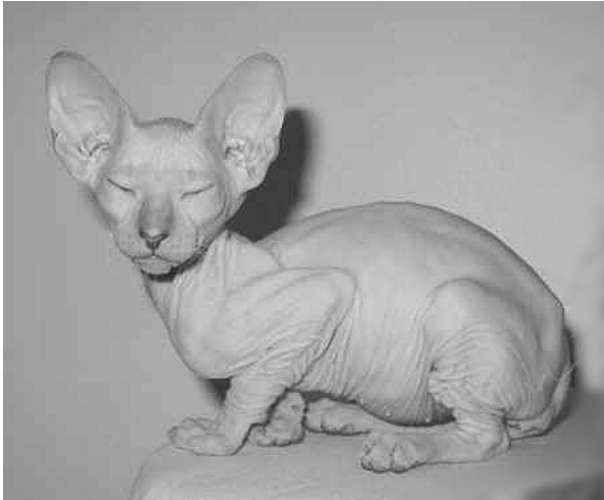
Hen over vinteren satte hun dun på hele kroppen, og jeg var lidt skuffet. Jeg håbede i mit stille sind, at det

"Rynkes" forældre kommer fra Rusland
IC Leland Maxim del Iris og Annabelle del Iris

FIN*Birregin No Doubt PEB b 21 33 er ud af det førstfødte Peterbald kuld i Finland

"Grillkyllingen"

bare var vinterpels, og det var det heldigvis. Hun har nu smidt det lige så pænt. Hun er så i stedet for blevet brun, ikke skoldet, men brun. Først mente jeg, at hun trængte til et bad, men det viste sig at være permanent, at hun er bleg på maven og i folderne. Det er der nok alligevel ikke mange andre der kan prale af. Det med badene går ikke stille af sig. Desværre, for havde glædet mig til at have hende med i bad, efter at have hørt, hvordan andre havde deres med under bruseren. Hun er glad for det varme vand i sin balje – men hun skal jo holdes, og jeg skal bestemme, og så får damen altså ondt i viljen. Hun får sure tæer og tålakrids, da der

le tykke og sprøde og nogle krøller, og de overlever sjældent ret længe. Hun har gerne et eller to i hver side og så et par stubbe. Jeg har fået meget forskellig respons på hende. Ofte er folk meget skeptiske og synes, hun er ulækker, men så når de møder hende i virkeligheden, så ændrer det sig hurtigt. Min mor mente til en start, at jeg var skør, og at hun aldrig kom til at holde af Rynke. Sidst vi var på besøg, lå bemeldte Rynke og sov på min mors barm en hel eftermiddag..... På udstilling har jeg ikke fået decideret negative kommentarer, selv om nogle tilkendegiver, at det bestemt ikke er en kat for dem. Det er helt i

jo ikke er noget pels til at fange støv og lignende. Jeg er ikke voldsomt imponeret af hendes renlighed, ved dog ikke om det bare er hende eller om det er generelt. Der er ikke en masse pels at soignere og dermed ikke det store incitament til at slikke sig. De andre kan da godt få et slik eller to, men ingen fællesvask her. Hendes knurhår er et kapitel for sig. Nogle er tynde og fleksible, nog-

orden for mig, jeg forstår heller ikke dem, der synes, at en perser er smuk.

Hun har fået flere spøjse ord med på vejen: "Det er da ikke en kat er det? Den ligner en gammel mand, den ligner en alien og nok den mest ramende – grillkylling." Når hun sidder med alle poter inde under sig og "albuerne" op ligner hun unægtelig lidt en grillkylling. Det er også hendes kælenavn lige i øjeblikket, da hun tilbringer meget tid med at grille sig i udestuen.

Langt de fleste er fascinerede, især af hvor varm hun er at føle på. Og det er med hende lidt ligesom de der kinesiske kamp-rynkehunde, de er så grimme, at man synes, de er søde. For mig er hun ikke grim, hun er bare sig selv, og til tider er hun ligefrem smuk. Jeg fortryder bestemt ikke, at jeg forgældede mig for at få hende! Vi har fundet en lille kæreste til hende i Holland, så hvis alt går vel, så er der rynkede killinger i starten af 2009. Jeg vil hermed gerne indbyde til kaffe og klap til alle de, der måtte have lyst - er I nærheden, så giv et kald - hun skal opleves live!

Med venlig hilsen

Kira Marseen Albrechtsen
www.marseen.dk

